

622/57, 622/58, 622/59, 622/60, 622/61, 622/62, 622/63, 622/64, 1223, 1225, 1226/1, 1226/2, 1237, 1238, 1239, 1240, 1242, 182, 1220, 1234, 1235, 1236 i tworzy się z nich samoistną gminę wiejską pod nazwą Rzeszowice w granicach tegoż powiatu i województwa.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

257.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 marca 1930 r.

o zmianie granic gmin wiejskich Darewo, Lachowice i Niedźwiedzica w powiecie baranowickim, województwie nowogródzkim.

Na mocy art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 770) zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Darewo w powiecie baranowickim, województwie nowogródzkim wyłącza się wieś Kowale i włącza się ją do gminy wiejskiej Lachowice w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Z gminy wiejskiej Niedźwiedzica w powiecie baranowickim, województwie nowogródzkim wyłącza się miejscowości — wsie: Wodziacino, Podjazowle, Pietuchowszczyzna, Hościłowszczyzna oraz majątki: Dzienisowszczyzna i Hołodowice i włącza się je do gminy wiejskiej Lachowice w tymże powiecie i województwie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

258.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 29 marca 1930 r.

o legalnych jednostkach miar.

Na podstawie art. 1 i 30 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211

oraz Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 32, poz. 308 i Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. Legalnymi wtórnymi jednostkami długości są: mirjametr — równy dziesięciu tysiącom metrów, kilometr — równy tysiącowi metrów, hektometr — równy stu metrom, decymetr — równy jednej dziesiątej metra, centymetr — równy jednej setnej metra, milimetr — równy jednej tysięcznej metra i mikron — równy jednej tysięcznej milimetra.

§ 2. Legalnymi wtórnymi jednostkami powierzchni są: 1) powierzchnie zawarte w kwadratach, których boki równe są którejkolwiek z legalnych wtórnych jednostek długości (§ 1); każda z tych jednostek powierzchni nosi nazwę jednostki długości, od której pochodzi, z dodaniem wyrazu „kwadratowy”; 2) hektar równy stu arom i centar równy jednej setnej ara.

§ 3. Legalnymi wtórnymi jednostkami objętości są: 1) objętości zawarte w sześcianach, których krawędzie równe są jednej z legalnych wtórnych jednostek długości (§ 1); każda z tych jednostek objętości nosi nazwę jednostki długości, od której pochodzi, z dodaniem wyrazu „sześcienny” lub „kubiczny”; 2) ster — równy metrowi sześciennemu, decyster — równy jednej dziesiątej stera; 3) kilolitr — równy tysiącowi litrów, hektolitr — równy stu litrom, dekalitr — równy dziesięciu litrom, garniec — równy czterem litrom, kwarta — równa jednemu litrowi, kwatka — równa jednej czwartej litra, decylitr — równy jednej dziesiątej litra, mililitr — równy jednej tysięcznej litra.

§ 4. Legalnymi wtórnymi jednostkami kątów płaskich są: kąt pełny czyli obrót — równy czterem kątom prostym, kąt półpełny — równy dwóm kątom prostym, kąt jednego stopnia, czyli stopień kątowy — równy jednej dziewięćdziesiątej kąta prostego, minuta kątowa — równa jednej sześćdziesiątej stopnia kątowego i sekunda kątowa — równa jednej sześćdziesiątej minuty kątowej.

Części stopnia mogą być wyrażane również w postaci ułamków dziesiętnych stopnia.

§ 5. Legalnymi wtórnymi jednostkami masy są: tona — równa tysiącowi kilogramów, kwintal — równy stu kilogramom, mirjagram — równy dziesięciu kilogramom, dekagram — równy jednej setnej kilograma, gram — równy jednej tysięcznej kilograma, i miligram — równy jednej milionowej kilograma.

§ 6. W handlu kamieniami drogocennymi i perłami dozwala się używać, jako legalnej wtórnej jednostki masy, karata, równego jednej pięciotysięcznej kilograma.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 1 lipca 1930 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1919 r. o legalnych jednostkach miar (Dz. P. P. P. Nr. 41, poz. 299), rozporządzenia wydane na podstawie art. 24-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), dotyczące

tymczasowego używania mórg nowopolskich, kwart, funtów i lutów na ziemiach b. zaboru rosyjskiego, oraz wszystkie dotychczasowe przepisy wydane w sprawach, unormowanych niniejszym rozporządzeniem, a z niem sprzeczne.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

259.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 kwietnia 1930 r.

o taksie wynagrodzenia notariuszów na obszarze sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu, oraz sądu okręgowego w Katowicach,

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o taksie notarialnej (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 275) zarządzam co następuje:

§ 1. Wysokość opłaty notariuszów urzędujących w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu, oraz sądu okręgowego w Katowicach podlega wyłącznie przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Za sporządzenie aktu (protokołu) notarialnego sprzedaży lub zamiany nieruchomości, sprzedaży lasu na wyrąb, umowy zdania nieruchomości, działów, sprzedaży spadku, cesji praw spadkowych, zawiązania spółki lub stowarzyszenia, sprzedaży przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, dzierżawy, wykonania robót lub dostawy, darowizny i ugody, notariusz pobiera wynagrodzenie od wartości przedmiotu w stosunku następującym:

a) przy wartości przedmiotu do 10.000 zł	
za pierwsze 2.000 zł	30 zł
od reszty	1 %
b) przy wartości przedmiotu ponad 10.000 zł do 40.000 zł	
za pierwsze 10.000 zł	110 zł
od reszty	0,75 %
c) przy wartości przedmiotu ponad 40.000 zł do 100.000 zł	
za pierwsze 40.000 zł	335 zł
od reszty	0,4 %
d) przy wartości przedmiotu ponad 100.000 zł do 300.000 zł	
za pierwsze 100.000 zł	575 zł
od reszty	0,3 %
e) przy wartości przedmiotu ponad 300.000 zł do 600.000 zł	
za pierwsze 300.000 zł	1.175 zł
od reszty	0,2 %
f) przy wartości przedmiotu ponad 600.000 zł	
za pierwsze 600.000 zł	1.775 zł
od reszty	0,12 %

§ 3. Za sporządzenie aktu (protokołu) notarialnego ustanowienia renty, praw rzeczowych, pożyczki, zapisu dłużnego i wszelkiego zobowiązania, przejęcia długu lub wierzytelności, bez względu na to, czy z aktami temi połączone jest zezwolenie na wpis hipoteczny, poddanie się natychmiastowej egzekucji lub ustąpienie pierwszeństwa hipotecznego, za sporządzenie aktu (protokołu) notarialnego zawierającego wnioski lub zezwolenia wpisu do ksiąg wieczystych lub rejestrów sądowych, albo wnioski potrzebne do uzyskania poświadczenia dziedziczenia, oraz od protokołu licytacji, o ile w myśl § 5 i 9 nie przypada niższa opłata,

notariusz pobiera połowę wynagrodzenia przewidzianego w § 2, najmniej jednak 30 zł.

§ 4. Za sporządzenie aktu (protokołu) rozporządzenia ostatniej woli, którego wartość da się określić, notariusz pobiera jedną czwartą wynagrodzenia przewidzianego w § 2, najmniej 30 zł.

Tę samą opłatę pobiera notariusz za powzwanie odrębne od umowy podstawowej bez względu na to, czy z aktami temi połączone jest zezwolenie i wniosek na wpis do księgi wieczystej.

§ 5. Za sporządzenie aktu (protokołu) notarialnego zawierającego pokwitowanie albo zezwolenie lub wniosek o wykreślenie praw rzeczowych na nieruchomościach notariusz pobiera dwie dziesiąte wynagrodzenia przewidzianego w § 2, w każdym razie niemniej niż 20 zł.

Za sporządzenie aktu (protokołu) notarialnego dotyczącego zezwolenia wykreślenia lub wniosku o wykreślenie hipoteki zabezpieczającej notariusz pobiera jedną dziesiątą wynagrodzenia przewidzianego w § 2, w każdym razie niemniej niż 20 zł.

§ 6. Za sporządzenie aktu (protokołu) umowy małżeńskiej oraz zapisu na sąd polubowny pobiera notariusz wynagrodzenie od wartości przedmiotu w stosunku następującym:

a) o ile wartość majątku, stanowiącego przedmiot umowy nie przekracza 100.000 zł	0,4 %
najmniej jednak	30 zł
b) o ile wartość majątku, stanowiącego przedmiot umowy, przekracza 100.000 zł za pierwsze 100.000 zł	400 zł
od reszty	0,2 %

§ 7. Za sporządzenie aktu (protokołu) innego rodzaju aniżeli wymienione w §§ 2 do 6, jeżeli przedmiot aktu jest oznaczony sumą pieniężną lub da się określić — notariusz pobiera połowę wynagrodzenia przewidzianego w § 2, najmniej jednak 30 zł.

§ 8. Wartość przedmiotu określa się według zasad przewidzianych w ustawie stemplowej.

Przy umowach zamiany pobiera się opłatę od wartości jednego z zamienionych przedmiotów a mianowicie tego, którego wartość jest wyższa.

Przy działach majątku opłatę pobiera się od ogólnej wartości majątku podlegającego działowi.